

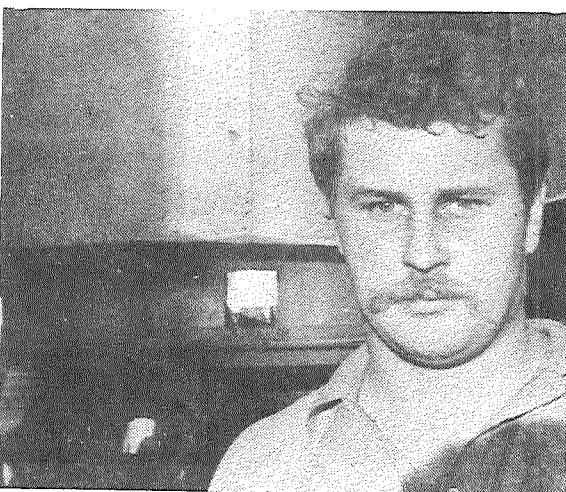
JAUNAIS CĒLS

Agrofirmas „Sarkanais Oktobris“ laikraksts

SESTDIEN,
1989. gada 5. augustā
Nr. 31 (119)

Cena 2 kap.

Lauku darbu ritmi

ATTELOS:

ražas novākšanas dienās daudz darba kaltes meistarām Aivaram Špundzānam; ūnītājs Jevgēnijs Fomins, automehānikis Igors Jelisejevs, atlēdznieks Fjodors Tumasovs un elektrometinātājs Genādijs Jemeļjanovs strādā cehā, kur no labības masas rāzo, augstvērtīgas lopbarības granulas. Tādu jau iekrāts ap 450 tonnām.

Nu jau bija uzņemti labīrašas novākšanas tempi, kad atkal saule aiztina sev priekšā mākoņu plīvuru un Augusta pirmās dienas, par spīti laika prognožu biroja apgalvojumiem: «Apmācies, būriem skaidrosies...» līja.

Lidz 1. augustam, lietus perioda sākumam, saimniecības kombainieri bija pievarējuši 1 080 hektārus labības lauku, nokopuši apmēram 54 procentus visu plātību. Graudu birums šogad liejāks, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, saimniecības glabātavās sabērtas 4 254 tonnas ziemāju un vasarāju.

Lielākais iekūlums ir tiem mehanizatoriem, kuri strādā ar importa tehniku, tāpat cēsās arī tie, kuri strāda ar «Nīvām». No sezonas sakuma starp labākajiem saimniecībā izvirzījušies Vasilijs Abajevs, Vnifantijs Podskočevs, Jānis Ozoliņš, Vladimirs Givoina, Sergejs Anuškovs, Jāzeps Uzulnieks, Ivans Pastars, Vasilijs Kosmačs, Pļatons Leonovs un cīti.

Pirms rudens sējas

Tikko noklusis kombainu darba troksnis, uz tiruma pabijuši salmu presētāji, rūgaines atrīvotas no kipām un rituļiem, kad atkal ieskaņas tehnikas darba troksnis — ierodas arāji. Traktori veikli liec loku pēc loka, un tajā vietā, kur vēl nesen bija spoži zeltains, tīri sakopts klajumus, jau turēšun smaržīga zeme. Mehanizatori cēsās tik rūpīgi apvērst ve-

lenu, lai nekur nemanītu spurojamies rugājus.

Lietus piebremzēja arī šo darbu, taču sākums jau ir. Izmantojot lielisko laiku jūlijā beigās, apvērstī apmēram divi simti hektāru. Tas ir gandrīz trešā daļa no plātībām, kuras jāpārveic arājiem līdz sējas sākumam — no 660 hektāriem.

Darbā viņiem sokas.

Aizvien tuvāk diena, kad tiks sasauktas Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas plēnumi. Tam, tāpat kā nesen notikušajai mūsu republikas Augstākās Padomes sesijai, jāklūst par jauna pavērsiena punktu, no kura tiks savādāti organizēta partijas darbība. Nesen prese publicēta LKP rīcības programma, kura gan partijā, gan visā tautā un citās sabiedriskajās organizācijās izraisījusi plašu rezonansu un rosinājusi cilvēkus izteikt

savas domas, atziņas, vērojumus un novēlējumus. Ne mazāk svarīgs dokumenti ir arī šajās dienās publicētais LKP Politiskās un ekonomiskās krizes pārvārēšanas projekts. Tas ietver divas galvenās sastāvdaļas: galvenos ekonomikas atveselošanas virzienus, galvenos sabiedrības, partijas demokratizācijas ceļus, kas savukārt paredz federatīvo attiecību pārkārtšanu, partijas spēku pareizāku, efektīvāku izvietošanu un

partijas rindu nostiprināšanu, krizes parādību pārvārēšanu ideoloģijā. Iedzīšnoties šajā dokumentā, paveras plašs darba laiks domām, vērtējumiem, no kuriem radīsies katram no mums ne viens vien ierosinājums, priekšlikums. Tos nevajadzētu paturēt pie sevis, bet daļīties ar citiem, izmantojot masu komunikācijas līdzekļu palīdzību, iesūtīt partijas ori-

Turpinājums 2. lpp.

Vezumi līgo uz fabriku

Pilādžegas jau sarkanas, liecinot par rudens tuvumu, bet kokiem lapās vēl suligs zālums, arī vasaras pēdējais mēnesis tikko sācies, tomēr, kad ieraugī pa linu fabrikas vārtiem ieligojam smagi piekrātu autovezumus, liekas — nu gaidītās ir klāt. To vēl vairāk pastiprīna mākoņu pelēcīgums.

Sogad darbs fabrikā sākās tieši augusta pirmajā dienā, kā bija solījuši iekārtas remontētāji — viņi savu pāveica laikā, un kā bija parēzējuši pieņemēji un krāvēji — viņi savukārt savu darbu uzsāka laikā. Fabrikas cehos atkal riņ parastās darba dienas.

No šī gada ražas linu fabrikai jāsagādā četri ar pusi tūkstoši tonnu linu salminu minimāls laiks.

ATTELA:
saimniecības, kur ceļojas — per lietu kvalitātes saglabāšanai, atpogatošos stiebrīnus bez liekas, kā vēsanās no stejām sačei statīnos, kur tie labi un vienmērīgi apžūsti. Tādienās kūlītos un gatavo piegādei valstij.

KĀ DZIVO,
JAUNSAIMNIEKU?

2. lappuse

LAIGOLAS SKOLA-33,

DZIVE IENAK
VIZITKARTES

SAJOS LAUKOS
3. lappuse

SIBRIJAS DĀRGUMS

SMILTSEKSKIS

SPEKA SKAISTUMS

4. lappuse

Atskatās uz pirmo pastāvīgā darba vasaru + Transporta vadītājiem

Kā dzīvo, jaunsaimniek?

Gan labi gana arī slikti. Tieši nāv zudusi, spēki nav izstieši. Varbut vēl pārdaudz gūtibū. Bet par tām jau iedzīnies, pirms spērt izskirīgi soli. Trauce vienīgā no citi puses, pat dzīkārt skaudiņa vai nepātika sak, gan jau izputēsi. Bet jau varēji zināt, jo pirmo dienu pasaulē, te-pat vien dzīvo starp labiem un sliktiem cilvekiem. Taču pamazām attieksme pret jaunsaimniekiem visās sfēras stiecas uz labo pusī, vieš optimismu.

Rajonā tādu jaunsaimnieku jau pāri pussimtam. Viņi izbaudījuši saimniecību veidošanas grūtības, iegādājušies šādu tādu tehniku, lopus, ar cerībām raugās uz saviem laukiem, kur nobriešanas pēdejā stadijā labība, kur drīz jākeras pie ražas sakopšanas. Uz šim gimenēm saudrībā sāk raudzīties ar lielāku cenu.

Mūsu agrofirmas pirmais un pagaidām vēl vienīgais jaunsaimnieks Jānis Pastars nu mazietiņi var atvilkti elpu. Piepalidzot delam Jurim, siens tā kā būtu sarūpēts, bet līdz miežu novāšanai un ziemaju sejai kadu bridi var pagaidit. Un šis lietais laiks var tikt atvelets pārdomām. Bet domāt ir par ko. Pašam viss jaizlejī no sākuma līdz galam. Domādamas savu dziļo domu, Jānis izrāda saimniecību. Kūti pie svāgi pieplautas zāles siles šķakuļo teleni, pagalma nostūrus lietiski pārbauda trūši un cālēnu bars, uz mājas jumta un stabu, salījuši gluži slapji, atpūtas stārkī. Bet tālāk, līdz mežam plešas miežu lauks, puslōkā apliecīes ap māju, biešu un kartupeļu lauku.

Jaunsaimniecību viņš saņema diezgan vēlu — aprīļa otrajā puse. Kamer tika pie seklām, sagatavoja zemi un apsejās, vel aizskreja nedēļas. Bet raža padevusies laba. Sevišķs prieks par liejāiem un gludajiem kartupeļu bumbuliem. Ar lopbarības bietēm nepaveicīs — kolhoza speciālisti laikus ne-naspeja brīdinat, ka ie-

priekšējā gada, kad te bija iestēti lini, lietots preparāts glins. Pēc tā vismaz trīs gados šajos laukos nevar audzēt saknagus. Par to lieļāka bēda Jāņa dzīvesbiedrei Olgai, jo tā centusies, ravējusi, bet augi viens pēc otrs izkrītuši.

Un jaunsaimnieks domā. Kā, sacīsim, lai novāc šo viena saimniecībai lielo miežu ražu. Vajadzīgs kombains, bet vai ar kolhoza ražošanas iecirknā vadību, kura teritorijā atrodas viņa saimniecība, varēs sarunāt par palīdzēšanu novākt pret saimnieku? Varbūt būs jāgrīzežas kādā kaimiņu kolhozā. Un kur likt graudus? Jābūvē klēts. Graudi vajadzīgi spekbarības vietā lopiem. Klāt jau arī ziemaju sēja. Nopirkts gluži jauns mēslu ārdītājs, tas tagad, kad jāzied kūtsmēli, tieši laika, bet kur lai iegādājas riteņtraktori? Nepieciešama krasavas automašīna.

Jāņa un Olgas Pastaru saimniecībā pašlaik aug desmit telinu, ko viņi grib nobarot līdz nākamajam gadam un pārdot gajā, četrās govicis, kurus varas mēnešos die-nā devušas pa divdesmit lītriei piena katru. Sie lopi iepirkti no apkaimes kolhozniekiem, govicis atvestas arī no attālākām mājām citos kolhozos. Kur uzzinājuši ko pārdodamu, braukusi un pirkusi. Ar laiku izveidosies viendabīgs gānāmpulks, bet nāgaidām jāzīt kā var. Saimnieci gribētos likt pie kādas melnrābās teles.

Viņi savas jaunsaimniecības centrū izvelejušies Jāna tēva Stanislava mājā. Par to, ka te dzīvojuši arī vectevi un vecvītevi, liecina pamatīga liena. Jānis ar Antonu iestādījuši savu koknē — eglī dārza slūri, tagad tā

jau pamalīga un pilna cie-kuriem.

Dažāds liktenis piemeklejis cilvekus, kuri te reiz dzīvojuši, dzīmuši un auguši, no dzīmītas palicis vienīgi Jānis ar savu ģimeni. Viņam vēl ir arī meita, 7. klasē skol-niece Ina. Tēva laikos, kolhozu pirmajos gados tureti kūti zirgi, baroti teli. Tos

gamīt nācīs arī Jānim pa-šam. Vēlāk kādu laiku vien-sēta stāvējusi tukša un pa-mesta, jo Jānis savai ģime-nei uzcēlis jauku māju kol-hoza centrā Riebiņos. Tagad tā paliek mantojumā delam Jurim. Tikko šogad puisis beidza. Višķu sovhoztechniku, ieguva mehāniķa specia-litāti. Tātad, kā radīs pār-mantot no tēva arī jaunsaimniecību. Bet vispirms vēl jaizdienē armijā.

Ko Jānis Pastars paguvīs savā jaunsaimniecībā? Jāsaka, daudz, pierādot, ka var un spēj saimniekot. Un arī vēl maz, jo cīl pūlu un enerģijas prasa «izsīšanās» cauri visādiem ierobežoju-miem, vienaldzībai un tam-līdzīgi. Izdarījis nepiecieša-mos remontus ēkām. Ieguvis kāpurķēžu traktoru T-74, jau nobrauktu, ko pats izremo-tējis. Saimniecībā jau ieguldījis ap 20 000 rubļu, bet at-deve? Tikai pieci simti rubļu mēnesī, kā ieguvi par piena pārdošanu. Tā — alga par darbu, pasmaida Olga.

Viņa vēl piebilst, ka vai-rāk par piecām sešām govīm neturēt. Ne ar skaitu, bet ar kvalitāti jāpanāk rezultāts. Ir viņiem arī zirgs.

Viņi strādā un domā, kā visu izdarīt labāk, kā izde-vīgāk. No valsts aiznēmu-šies minimālu summu — desmit tūkstošus, bet to tau-pa, cik varēdam. Vēl jau ir pašu iekrātie līdzekļi. Bet galvenais — paļāvība uz savu darbu, uz darba mīles-ību. Jānis vairāk par diviem gadu desmitiem strādāja ar traktoriem un kombainiem kolhoza laukos, arī tajos, ko tagad par saviem sauc. Olga netālu no sejenes — Reinie-kos, kopa jaunlapus, kādu laiku bija sadūšojusies un viena pati uzņēmusies atbil-dību par novietni, kurā miti-nājās vairāk par simtu govs-lopu. Ja tagad viņu fizisko spēku un rūdījumu pastipri-nātu ar iespējamo un diezgan pietīcīgo mehanizāciju, tad tā lieta ietu. Jau nākamajā gada, kad sāks pārdot lopus, būs ienākumi.

Vai naudas dēļ viņi aizga-ja no kolhoza un norobežo-jas savā saimniecībā? Ne, naudas pietika, bija māja, gods un slava, kādu nav vi-siem. Bet, lūk, ierunājies senū aicinājums. Galvenais, kas viņiem lika atgriezties pie zemes — tā bija vēlēša-nās just tiesu tuvību ar to un tiešu atbildību par to.

Kādreizējā tēvā samniecī-bā bija ap pusotra desmita hektāru zemes, viņam pieder 54 hektāri. Galvenais lauks pie mājām, kas senāk nebija tik plašs, un piegriezums viņpus Preiļi — Vilānu šo-sejas. Parociņa nav iāda sa-drumstalotību, bet labi, ka arī tur kādreiz dzīvojuši cil-vēki, iekopuši zemi. Palikusi pat aka, kurā varas svel-me dzesēt piena kannas. Jā-uzceļ kāda būve, kur turēt lopus, jo šogad tur pārsvarā ganības. Un papuves, kur sēs ziemājus.

Jaunsaimniekiem ir arī divi desmiti hektāru meža.

Viņi, priecājas, ka augsnē, viegla, vairāk varēs audzēt kartupeļus. Jau izplanojuši, ko nākamgad audzēs, kādai augseikai pieturēsies.

Jaunsaimnieki domā un dara. Simtiem, varbūt tūk-stošiem lielu un mazu darbu viņus gaida ik uz soļa. Nā-kotnes plānos ir vieta vecās mājas remontam. Bet vēl uz priešu — arī visu ēku kapitāla pārbūve, mazās melio-rācijas atjaunošana. Ar liel-jaudas traktoriem iznīcināts sīko novadgrāvišu, kas bija sarakti ar parasto lāpstu, tīklis, bet bez tā zeme nees-pēj elpot ar pilnu krūti, to slā-pē liekais ūdens.

— Viens otrs gan domā, ka Pastari ilgi necikstesies pa savu saimniecību, — pa-vipsnā Jānis. — Nekā, viņi no mazotnes pieradusi pie darba. Māk art un set, rāzu izaudzēt un novākt, uz-celt māju un uzlikt kādu vien vēlies jumtu.

Patiēšām prot. Lai viņiem labi klājas!

Antons RĀCĀNS

Nepārkāpt CSN!

10 RUBLI —

par noteiktā braukšanas atruma pārsniegšanu, braukšanu, ja ir aizliezošs lukso-fora signāls vai regulejās žēls, ceļa zīmju neievērošanu, braukšanas - priekšrokas došanas prasību neievērošanu, cilvēku pārvadāšanas noteikumu pārkāšanu, citu transporta līdzekļu apdzīšanas noteikumu pārkāšanu, braukšanai gar sabiedriskā transporta līdzekļa pieturu, gājēju pāreju pārbraukšanas noteikumu pārkāšanu.

5 RUBLI —

par transporta līdzekļa vadišanu, ja tam bojāta bremžu sistēma vai stūres iekārta, tas pārbūvets bez atfiecīgas alīaujas, nav re-gistrēts noteiktajā kārlībā, nav bijis uzrādīts vai pie-nemts tehniskajā apskatē, pārkāpti noteikumi drošības jostu vai aizsargķiveru lie-tošanā.

10 — 30 RUBLI —

par citiem pārkāpumiem, ja tie izraisījuši avārijas si-tuāciju.

20 — 50 RUBLI —

par visiem šeit otrajā rindkopā uzskaitītajiem pār-kāpumiem, ja tie izraisījuši avārijas situāciju, milicijas darbinieka prasības apstāties neievērošanu. par ceļu.

dzelzceļa pārbrauktuju vai kustības regulēšanas tehnis-ko līdzekļu bojāšanu, tīšu traucējumu radišanu satiksmē, tajā skaitā arī pār-brauktuvju piesārnošanu.

30 RUBLI —

par pirmajā rindkopā uz-skaitīto noteikumu pārkāpša-nu, ja tas radījis avārijas situāciju, dzelzceļa pār-brauktuvju šķēršošanas no-teikumu neievērošanu, ja vadi-tājs atstājis satiksmes ne-laimes gadījumu vietu, par transporda līdzekļa vadišanu bez tiesībām vai tā vadiša-nas nodošanu personai, kam nav vadītāja tiesību.

30 — 50 RUBLI —

par transporta līdzekļa vadišanu bez tiesībām vai tā vadišas nodošanu personai, kam nav vadītāja tiesību. ja tiesībās izraisījis avārijas si-tuāciju.

50 RUBLI —

par grupas braukšanu ar motociklu vai citiem trans-porta līdzekļiem, kas ap-draud satiksmes drošību.

200 RUBLI —

par transporta līdzekļu vadišanu dzēruma stāvoklī izvairīšanos no dzērumu konstatējošās pārbaudes transporda vadišanas nodošanu personai, kas ir iere-busī, kā arī transporta līdzekļa vadišanu bez tiesībām un dzērumā.

Tātad, pirms palaujies kārdinājumam palielināt ātrumu, padižoties ar savu braukšanas māku vai «pa-laist pār galvu» kādas zīmes prasības, padomā, cik naudas ir kēšā. Soda naudas 5 — 10 rubļu apmērā, ja vadītājs vai cīta persona tam nepre-tojas, milicijas darbiniekam ir tiesības iekāstēt uz vietas bez protokola sastādīšanas izsniedzot kvīti. Citos gadījumos tiek sastādīts protokols un naudu iemaksā Krājbankas iestādēs.

Vēl jāzīna, ka avārijas stāvoklis ir situācija, kas piespiedusi citus satiksmes dalībniekus krasī mainīt ātrumu, braukšanas virzienu vai kā citādi rikoties, lai garantētu savu vai cīlu pil-soņu drošību.

3 līdz 20. kazām, aitam — 10 līdz 26 mililitri trīs rei-zes dienā.

Nātru lapas parasti ievāc maijā — jūlijā, nogriezot augus ar izkaptim vai nazi, lietojot ciemus. Pēc dažām stundām nātres zaudē savas «dzeldinošās» ipāšības un lapas var viegli atdalīt no stiebriem.

Jaunais Celš

Mājai un gīmenei

NĀTRES

Sis augs mums pazīstams kopš bērnības. Ne viens iezītās tā sāpīgo dzēlienu, pēc kura āda piesarkst un uzmetas gaišas pumpas.

Nātres dziedniecīkas ipašības bija zināmas jau anti-kās pasaules ārstiem. Kop XVII gadsimta mediki iesa-šo augu lietot kā asinsap-turēšanas līdzekli, kas veici-

meiņi nieres. Nātru lapu udens uzlēju-mu (1 ēdamaratu sausu lapu uz glāzi vāroša udens) rekomendē pret matu izkrīšanu, blaugznam. Svaigas, nedaudz apžāvētās lapas lieto kosmētiskos nolūkos. Tās veicina grumbu samtaīnu. Šīm mērķim uz 50 gramiem sasmalcinātu lapu nem 1 ēdamkaroti medus un maisījumu plānā kārtīnā uzliek uz sejas un

kakla, pārkāpjot tos ar salveti uz 25 — 30 minūtēm. Pēc tam visu nomazgā ar siltu vārītu ūdeni un ādu viegli ieziež ar barojošu kremu. Pieteik uzlīkt 10 līdz 12 maskas pavasari un rudeni, lai visu gadu āda būtu tei-camā stāvoklī. Nātru dzinumus un lapas izmanto arī mājdzīvnieku piebarošanai. Tās veicina izslaukumu celšanos un piena tauku saturu paaugstināšanos, vietas kļūst dejīgākas.

„Latgolas skūla-89“

Cik lioti daudziem večākiem gribetos atbrīvoties no situācijas, kad viņu bērns no rīta ietiepjās un saka, ka nepavisam negrib iet uz skolu. Cik lioti daudziem gribetos, lai skološanas netiktu uznemta ka slogs, kas jaiznes ikviņam jaunam cilvēkam. Un, ja skolu reforma turpināsies tīkpat leni, tad diez vai vispāris negācijas spēs izust.

Aplūkojoi no malas izglītības sistēmas darbu republikā, daudz lielākas bažas rada tie apstākļi, kas radusies daudzviet, sevišķi Latgalē. Proti, kritisks ir pašreizejais skolu teritorialais izvejotums un līdz ar to ari apmeklētās iespēja. Manuprāt, nevar uzskatīt par normalu tādu situāciju, ka bērnam, kas tikko sācis iet skolā, agrī rītos ir jāveic (gan kājām, gan ar kādu transporta līdzekli) vairāki kilometri. Dažviet pat desmitos metrās. Lai mājas tikušas pils, sāds iznākums ir sasniegts, «patēcīties» tam, ka daudzviet ar bezatbildības sajūtu un vieglu roku ir likvidētas mazas lauku skolīnas. Protams, skolu likvidācijai viens no iemesliem bija skolēnu skaita sarukšana līdz katastrofālām minimumam.

Bet ko darīt tagad, kad sācies pretējs process — atgriešanās laukos? Vai gan nav pēdējais laiks sākt domāt par mazo skolu atjaunošanu? Manuprāt, pat savu bēru nākamās skolas izvēlei šajā «atpakaļatgriešanas procesā» nav pēdējā vieta. Un kas zina, varbūt pat daudzi savas zemes kopēji vairās strādāt viensētā, saprotot, ka viņu bērniem būs grūti veikt tālos «celojumus» pēc izglītības.

M. DINGELIS

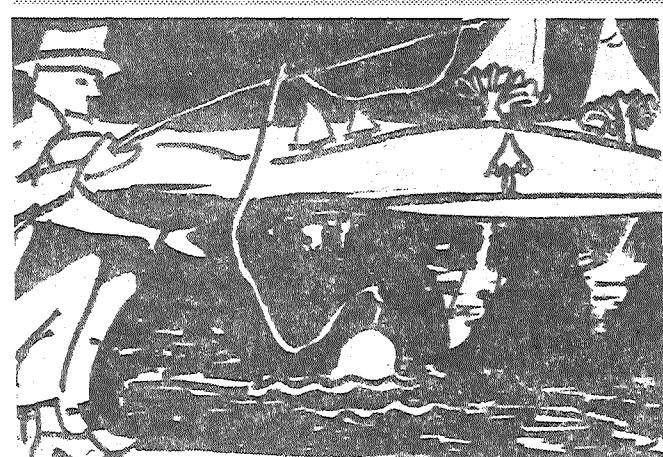
Vienotai rīcībai

Sākums 1. lpp. gājiem, Latvijas Kompartija vēlas dzīrdēt patiesu vārdu gan par savu līdzšinējo darbību, gan par nākotnes iecerēm.

Šim problēmām, gaidāmājam plēnumam bija veltīta arī septiņu Latgales rajonu partijas rajonu un pilsētu komiteju sekretāru tikšanās jūlijā pēdējā dienā sirmajā un mūžam jaunajā pilsētā pie pieciem ezeriem — Ludzā. Te bija ieradušies Latvijas KP Centrālās Komitejas pirms sekretārs Jānis Vagris un Latvijas KP Centrālās

Komitejas sekretārs Ivars Kežbers. Viņi uzmanīgi nokausiājās Latgales komunistu priekšlikumus, ko izteica šo rajonu sekretāri par zonas un visas Latvijas komunistu kopīgās rīcības projekta izstrādāšanu.

Tikšanās dalībnieki bija vienprātis, ka jāpastiprina atbildība un disciplīna saimniecisko, organizatorisko un sociālo problēmu risināšanā, jālauž tāda situācija, ka daudzi vadītāji gan deklarē pastāvību un iniciatīvu, taču istenībā tie ir, tīkai tukši

Jaunais Celš

Priekšlikums par pagraba izmantošanu

Redzesloka paplašināšanai

Jā, cilvēks nepārtiek tikai no maizes vien. Bet nepārtiek arī tikai no garīgās barības, vienam gribas zināt, kas un ka notiek aiz «trejdevi-

pām zemēm», kā dzīvo citur. Tas pats sakāms arī par mūsu pašdarbniekiem. Pec gara darba vakariem no rudenī līdz pavasarim vieniem

vasara ir atvainojumu laiks, kad gribas arī paceļot. Un tā nu agrofirmas makslinieciskās pašdarbības dalībnieki ar kultūras nama direktori J. Sivcovu kopā devušies pāri visai mūsu lielajai zemei uz Krasnojarsku. Kadu

dienakti pavadijusi līdzīgi, viņi nokāpa uz zemes ūja talajā pilsetā. Ekskursija pa prātam gai jauniešiem, gan sīrmām mūžumam, visi daudz pāsmēsies savā garīga apvāršna papasinašanai. Juris KAĶĀS

Dzīvē ienāk vizītkartes

Kas reiz bijis, tā sakot, izredzēto privileģiju, kā teiksim, vizītkartes (populāru valsts vīru, mākslinieku, aktieru), tas klūst par visas taukas dzives sastādalu. Atšķirībā no līdz šim pastāvošām vizītkartēm, ko varēja dāvāt pa labi un pa kreisi, šis būs jātur pie sevis un augstākā godā par pasaīmējot, jo tad paliksi galīgi bešā, nedabūdams pat pirmās nepieciešamības preces. Tās ieviestas ar 1. augustu, bet līdz mums vēl nav nonākušas. Viss, tā sakot, laika jautājums. Vai nevarēja iztikt ar pasaīmējot, jo ari tur redzams, kas par pilsoni un no kurienes? Laikam jau ne.

Kā liecina publīkācijas presē, tad no Tirdzniecības ministrijas sistēmas veikaliem pērn ārpus republikas izvesti vairāk par 28 procentiem nepārtikas preču. Tā bijis ari agrāk. Naudas izteiksmē — 327,8 miljoni rubļu.

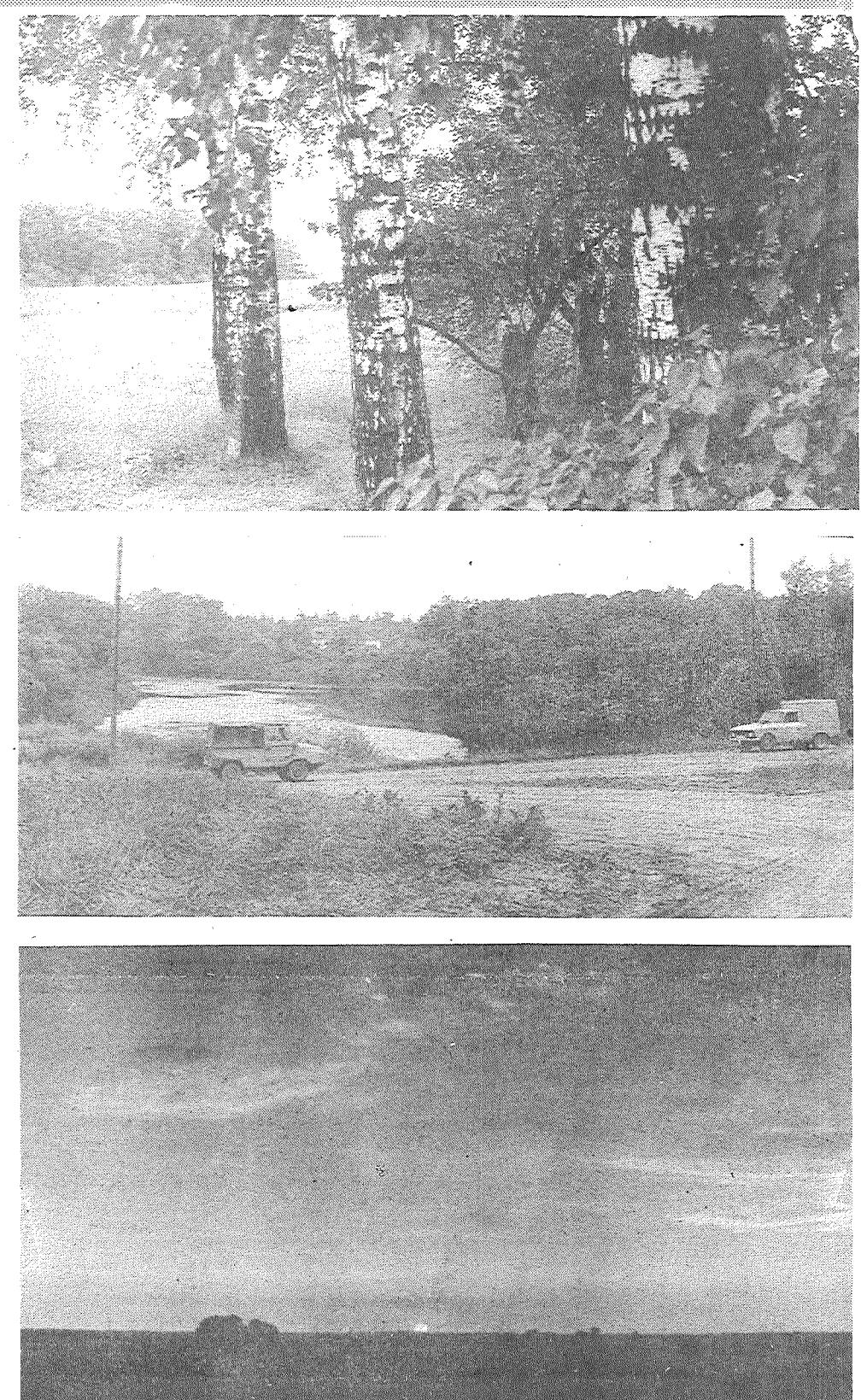
Tātad — vizītkartes. Tās katram paredzēts ierakstīt datus par sevi un pielīmet 3x4 cm izmēra fotokartīti. So vizītkarti jaapzīmogo dzīvokļu ekspluatācijas rajonā vai lauku izpildkomitejā. Iespēsti 2 miljoni 300 tūkstoši tādu vizītkaršu, tās saņems visi republikas iedzīvotāji no 16 gadu vecuma. Skolniekiem atlauts izmanto savas skolēnu apliecības. Sagatavotas ari pagaidu vizītkartes, ko izsniegs iebraucējiem uz darbu vai mācībām uz laiku ilgāk par trīm mēnešiem.

Paliek ari līdz šim ieviestie faloni.

Veikalos būs saraksti, kādās preces var iegādāties ar šīm vizītkartēm.

vārdi, jo viņi nav atbildējuši ne partijai, ne tautai, ko tad ir izdarījuši vai vismaz dara, lai vārdi saskanētu ar konkrētu rīcību.

Daudz uzmanības te tika veltīts starpnacionālo attiecību problēmām, kultūras attīstībai gan Latgalē, gan visā Latvijā. Tika izvirzīta domā, ka Latvijas Komunistiskās partijas plēnumam jāiestājas par tāda speciāla likumdošanas akta izstrādāšanu, kas, atbilstoši pārbūves politikas garam, visām Latvijas nacionālajām grupām dotu noteiktas garantijas attiecībā uz to nacionālo un kultūras vajadzību apmierināšanu.

Šajos laukos

Te manas vasaras, te rudenī steidzas, Te rītos ar sauli es tiekos; Te mana diena ar norītu beidzas, Te slavēts un bārts ari tieku. Sajos laukos, šai zeme, kāda tā dota, Sajā pasauie — raibā un dažādā.

Sajā dzīve, kas man ē mantota, Sajā visā, ko slavē vai lädi. Te brīziem man liekas par grūtu. Te mākonī izklūst un saule silda. Te tomer es palieku, lai kā būtu, Te tomer viss mans veikums ir cildens. Sajos laukos, šai zeme no manis, Sajā dzīve jau daudzā.

ir ielikts. Sajās plavās bites jautrak var sanēt. Sajos bērzos es gadsakārtās likts. Te dzili ieurbtas manas saknes. Te man vēl labāk gribētos dzīvot; Te lai esmu koks es vai akmens, Te man manos pēctēcos dzīvot. Antis LIČUJĀNIS

Plūdi pagrabā

Mūsu avīzē jau tika pie minēts, ka siera rūpniecība pielūgdamī savus dievus, gaidīja pavasara palus, kuri ierūmēs sanesa augļķīgā dūpu kārtu. Kā zināms, Nīls ir liela upē un sansesumos veisuši gadu vareja sāudzēt rūsu. Nav zināms, kādus dievus līdz un ko taisas sāudzēt šīs mājas iedzīvotāji, kuri līdz potiņem brādā pa vīru. Bet laikam jau pasaule nerakas nenotiek bez jegas. Kultūraugs, kuram vajadzīgs bagātīgs meslojums, ir samainījusi. Tie varetu augt ari pagrābā iepļūst kanalizācijas ūdepi.

Kādēļ tie plust? Uz šo jautājumu atbildēt jau grūtāk. Varbūt pat ir vairākas atbildes. Pirmā varētu būt tāda. Teiksim, senajā Ēģiptē

grābs varēs ielais, zīcis no Preiņupes un kerti uz nakts šķorēm. Nav iespējams? Ne-kā tamīldzīga — zīvis šajā upē tik rūdītas, ka spēs dzīvot arī kanalizācijas ūdejos.

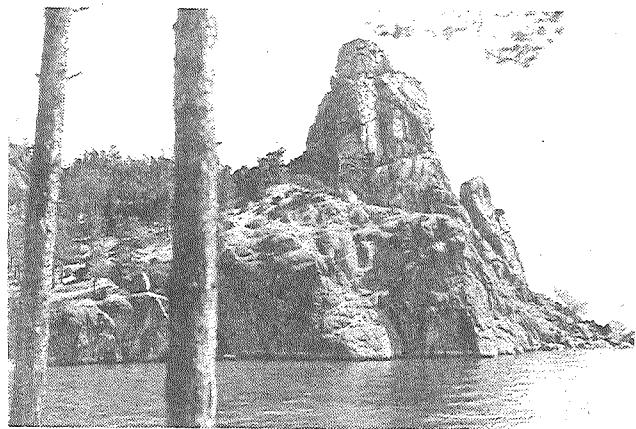
Joki paliek joki, ar tiem, sīs mājas iedzīvotāji, mierinām savus noskumuošus pratus. Bet ja runājam no piepiņi, tad visticamākos paskaidrojumus dod saniehnīki. Pagrabā kanalizācijas cauruļi esot izsists cauruļums. Kāpēc? Ja aizdambejas arejā kanalizācijas cauruļi, sāk applūst pirmā stāva kanalizācijā, kura atrodas zemākajā limeni, tas ir, atvainojiet, klozetpodi. Lai tas tomerētu — sakātot sistēmas, lai būtu patīkami mūros pašiem nākt mājas, un tāi ori ciemiņi pie mūris ierastos bez gāzināšanās.

Lūk, tā mēs iedzīvotām dzīvojām. Kas te būtu jādara, lai vienam iemācītu kanalizācijas cauruļus neievēt visu, kas gadās pie rokās, bet cietur — sakātot sistēmas, lai būtu patīkami mūros pašiem nākt mājas, un tāi ori ciemiņi pie mūris ierastos bez gāzināšanās.

G. V.

AGUÈSE SEVASTJANOVA

Sibīrijas dārgums

(Nobeigums.)

Trešajā dienā devāmies diezgan sarežģīta pārgājienā līdz vakaram. Turp un atpakaļ bija jānojet pa apmēram astoņi kilometri. Cēlā kāpa te kalnā, te atkal noslēdēja lejā no kalna. Redzējām unikālu dabas brinumu — uz trīs vai četrus metrus augstas akmens klintis auga ciedrs. Šķiet neiespējami, bet izrādās, ka tas pa šīs klintis otro pusē līdz zemei nolaidis savu sakni.

Nonākuši gala, sakurām ugunkuru, pagatavojam pusiennes un, protams, pa-

ēdam. Sei gan mazliet partrauceja līetus, kas uznaca reizi pa reizei, bet citādi noskoanojums bija možs. Atceļ gan likās garāks un grūtāks, nekā turp ejot. Atklāti sakot — pārgājiens bija smags, vietām ceļā bija pat bilstams, sevišķi nepieredzējušiem tūristiem. Paskaties uz vienu pusi — augstu virs galvas pacelas stāvās akmens klintis, paskaties uz otru — zem kājām lejā pret akmens blukiem triecas Baikala viļņi.

Vissmagākais pārgājiens bija pedējais — uz ciedru

pāreju. Turp devās tikai izturīgākie no mūsu grupas, pavīsam četrpadsmit cilvēki. Cēlā lielāko tiesu vijas tikai pret kaunu, attālums uz vienu galu — desmit vai pat divpadsmit kilometri.

Stāvs kāpums un rezultātā pacēlāmies 1200 metrus virs Baikala līmena. Pēc tam apmēram četru kilometrus gājam pa visišķāko taigu, gūstot priekšstātu par mežiem, kuri plesas simtiem kilometru tālu un kur neviens apdzīvotās vietas. Atpūtāmies pie mednieku mājiņas. Tā celta no koka, stenās un jumts, bez apkures un tiek izmantota tikai vāras laikā.

Sei uzvārājām pusdienu un uzzinājām vienu no neskaitāmajiem taigas likumiem: sagādā malku nākamajam atnācejam. Mums to bija sagādājusi Igaunijas grupa, ar kuru satikāmies vēl atpūtas bāzē.

Pie mājiņas bija zemē ierakts baļķis, pie kura piestiprināti uzraksti ar bulvāriem. Piemēram, «Leningrada», «Harkova», «Hošice ČSSR». Bultas norāda virzienu, kur šīs vietas atrodas. Ari mēs pagatavojām un attiecīgi piestiprinājām uzrakstu «Latvija — Preiļi — 89», zem kura mūs tad fotogrāfijā «iemūžināja» Boleslava Kivlenieka.

Papudienojuši un atpūtušies, devāmies atpakaļ. Kad kāpām lejā no stāvā kalna,

visiem prātā bija apmēram viena doma: vai tad patiesām tik augstu bijām uzrāpušies.

Tūristu bāzē mums bija brīvi vakari, tos pavadijām katrs pēc saviem ieskatiem: vienī skafījās videofilmas, citi kurināja ugunkuru, trešie apmeklēja dīskotēku. Bet mūsu vīrieši uz ātru roku nodibināja savu volejbola komandu. Bija jūtami sporta metodika Jāņa Belousova

zēls. Bija jādodas atpakaļ uz dzimto Latviju. Skumji bija šķirties no Baikāla, jo no

nu volejbolistu komandu. Kā jau varēja prognozēt iepriekš, šajā starprepubliku turnīrā Latvija guva pārliecinošu uzvaru, par ko saņema Baikala omuli kā ipašu balvu un suvenīrus no Igaunijas. Viņi savukārt par sīvu pretošanos mūsu komandai saņema suvenīrus no Preiļiem.

Zēl gan, bet mūsu atpūtai un priekiem drīz pienāca gals, bija jādodas atpakaļ uz dzimto Latviju. Skumji bija šķirties no Baikāla, jo no

visiem Sibīrijā gūlajiem iespaidiem tieši Baikāls un tūristu bāze «Buhta Pescanaja» atmiņā paliks visīlgāk.

Par visiem iespaidiem jau nemaz nevar izstāstīt, tie ir jāredz un jāizjūt pašam. Tamēdēļ varu tikai aicināt: ja ir izdevība — paši savām acīm papriecājieties par Sibīrijas krāšņāko rotu — Baikālu. Aizbrauciet pie tā.

Boleslava KIVLENIEKA foto

Smilts- ērkšķis

Ziniet, kā sauc smiltsērkšķi? Loti skaisti — par dražē uz dzelzceļa. Skandināvijas valstis loti labprāt audzē mūsu Sibīrijas smiltsērkšķi, tādārzi iesnedzas tālāk par 67 grādiem ziemēmu platuma. Audzē arī Hollandes un Francijas smilšainās augsnēs.

Smiltsērkšķis ir neparasti ražīgs. Si mežēna oranžē augļi, kas līdzīgi lielām pīlādžogām, ir īstas vitaminu glabātavas — B, C, B₁ un B₂, folijskābe un karotins. Vārdu sakot, ne oga, bet polivitaminu koks ar durstīgiem ērkšķainiem zariem.

Iecenita smiltsērkšķu eļļa ir ne tikai sēklas, bet arī ogu mīkstumā, ar ārstnieciskām ipašībām. Palidz visas slimības kā vispārnostiprinoši līdzeklis. Sekmīgi var pielietot arī radzenes, nedzīstošu vāšu, ādas iekaisumu un apstarojumu ārstēšanai. Pret apdegumiem loti palidz kompreses ar ogu suku.

Apetīti rosinošs ir smaržīgais ķīselis no smiltsērkšķa ogām. Mājas apstākļos pagatavota pastila, vitamīns, ievārījumi un pat tikai salīdzītas ogas ir loti liela cienā Sibīrijā. Tās gaidīt gāda konditorejas fabrikas, ar ārstnieciskajām ipašībām apveltiņo suļu Altajā sākuši pielejot sieru ražošanā.

Šo brīnumaugu kultīve arī mūsu dārzos. Tas ir diezgan pieticīgs, bet skaists. Izmanto arī tādos nolukos, lai radītu necaurejamus dzīvīgo. Mūsu zeme izveidotī kultīvejamie augi, to augļi ir garšīgāki, raža no viena krūma lielākā.

R. MAJORE.

Preiļos

J A U N A I S C E L Š

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirmā «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732

Pas. 1016.
Met. 1100

Iespēsts Latvijas izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.

Spēka skaistums

— pie smagatlētikas un atlētisma.

Tādējādi cilvēkiem bija jāizvēlas, vai, nodarbojoties ar sportu, viņi vēlas attīstīt spēku un specifiskās atlētikas veids, ar kuru var nodarboties praktiski visi cilvēki — vecumā no 16 līdz 60 un vairāk gadiem. Nodarbošanās ar kultūrismu, likdama strādāt visām muskuļu grupām, ne tikai veido skaitu augumam, bet arī parējās atlētikas veids, kas ir spēka atlētikas veids.

Tā radās vajadzība pēc pastāvīgas spēka vingrinājumu sistēmas — atlētisma, par kuru interese nekad nav zudusi.

Hipodinamijas, «sēdošā» dzivesveida apstākļos fiziskās kultūras un sporta nodarbības ir nepieciešamas ikviename.

Atlētiskā vingrošana ir sporta veids, ar kuru var nodarboties praktiski visi cilvēki — vecumā no 16 līdz 60 un vairāk gadiem. Nodarbošanās ar kultūrismu, likdama strādāt visām muskuļu grupām, ne tikai veido skaitu augumam, bet arī parējās atlētikas veids, kas ir spēka atlētikas veids.

Kamēr atlētisms nebūs oficiāli atzīts, tie, kas vēlāk nodarbojoties ar kultūrismu, apmeklēja dažādās sporta sekcijas, kuras eksistēja, var sacīt, pusnelegāli. Entuziasti iztīrīja pagrabtelpas, savu iespēju robežās apgādāja tās ar inventāru, bet viņus dažāk noturēja izraidi. Tagad, kad izveidota atlētisma federācija šīm sporta veidam nonēmusi pusgalīgās zīmogu, sekciju dibināšanās noteikā daudz intensīvāk. Lielā loma šajā procesā ir kooperatīvism. Līdz pagājušajam gadam neviens māciņu iestāde nesagatavoja atlētiskās vingrošanas trenerus. Tagad fiziskās kultūras institūtu programmas ieviesta jauna speciālitāte: treneris — pasniedzējs atlētismā un svārcēšanas sportā.

Var nosaukt vairākus atlētus, kuri šajā sporta veidā gūst labus panākumus mūsu republikā. Tie ir Aivars Viščokis no Rīgas, Aivars Rīvkašs no Liepājas, Normunds Rožkalns no Rīgas, Irīna Belova no Liepājas un daži citi. Taču federācija vēl ir loti daudz darāma, lai mūsu sportisti varētu godam saņemties ar pasaules labākajiem atlētiem.

Var nosaukt vairākus atlētus, kuri šajā sporta veidā gūst labus panākumus mūsu republikā. Tie ir Aivars Viščokis no Rīgas, Aivars Rīvkašs no Liepājas, Normunds Rožkalns no Rīgas, Irīna Belova no Liepājas un daži citi. Taču federācija vēl ir loti daudz darāma, lai mūsu sportisti varētu godam saņemties ar pasaules labākajiem atlētiem.

Redaktors A. RĀNCĀNS